

מקור המאמר בזוהר פרשת תזריע דף פח ע"ב

בַּיּוֹם הַשְׁבָת, בִּסְעֻדָה
הַשְׁנִיה כְתוּב אֶזְרָעֵל עַל
ה'. עַל ה' וְדֹאי. שָׁאָוֹתָה
שָׁעָה גָּגָלָה הַעֲמִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הַעוֹלָמוֹת בְשִׁמְתָה,
וְהַשְׁלִמוֹת וְהַחֲדוֹת שֶׁל
הַעֲמִיק אָנוּ עוֹשִׁים, וְזֹהִי
סְעֻדָתוֹ וְדֹאי.

בִּסְעֻדָה הַשְׁלִישִׁית שֶׁל
שְׁבָת כְתוּב וְהַאֲכָלָתִיך נְחַלֵת
יַעֲקֹב אָבִיך. זֹהִי הַסְעֻדָה
שֶׁל זְעִיר אַנְפִין שַׁהְוָא
בְשִׁלְמוֹת. וְכָל שְׁשָׁת הַיָּמִים
מֵאָוֹתָה שְׁלִמוֹת מִתְבָרְכִים.
וְצַרִיךְ אָדָם לְשָׁמַח בִּסְעֻדָתוֹ
וְלְהַשְׁלִים הַסְעֻדוֹת הַלְלוֹן,
שְׁחַן סְעֻדוֹת הַאֲמֹנוֹנָה
הַשְׁלִמה שֶׁל זָרָע קָדוֹש שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שַׁהְאָמֹנוֹנָה הַעֲלִיוֹנָה
הִיא שֶׁלָּהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדָת כּוֹכְבִים
וּמְזּוֹלֹת. וּמְשׁוּם כֵּה אָמָר,
(שמות לא) בְּנֵי וּבְנֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בָּא וּרְאָתָה, בִּסְעֻדוֹת הַלְלוֹי
נוֹדָעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶך וּשְׁהֵם מַהְיֵל הַמֶּלֶך וּשְׁהֵם בְּנֵי הַאֲמֹנוֹנָה, וּמֵי שְׁפֹוגָם סְעֻדָה
אֶחָת מֵהֶם, מִרְאָה פָגָם לְמַעַלָה, וּמִרְאָה אֶת עַצְמוֹ שֶׁאֵינוֹ מַבְנֵי

בְּיוֹם דְשְׁבָתָא, בִּסְעֻדָתָא תְּנִינָא, בְּתִיב (ישעה נח)
או תְּתֻעֵג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדֹאי. דְהָהִיא
שְׁעַתָּא אַתְגָלִיא עֲתִיקָא קְדִישָא, וּבְלָהו עַלְמִין
בְּחִדּוֹתָא, וּשְׁלִימָו וְחִדּוֹתָא דְעַתִּיקָא עַבְדִינָן,
וּסְעֻדָתָא דִילִיה הוּא וְדֹאי.

בִּסְעֻדָתָא תְּלִיתָה דְשְׁבָתָא, בְּתִיב וְהַאֲכָלָתִיך
נְחַלֵת יַעֲקֹב אָבִיך. דָא הִיא סְעֻדָתָא
דְזִיעִיר אָפִין, דְהִי בְשְׁלִימָוֹתָא. וּבְלָהו שִׁיתָא יוֹמִין,
מִהְזָא שְׁלִימָו מַתְבָרְכוֹן. וּבְעֵי בָר נִש לְמַחְדֵי
בִּסְעֻדָתִיה, וְלֹא שְׁלָמָא אַלְין סְעֻדָתִי, דְאַינּוֹן
סְעֻדָתִי מִהִמְנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דְזֹרְעָא קְדִישָא
דְיִשְׂרָאֵל, דֵי מִהִמְנוֹתָא עַלְאָה, דְהָא דִילָהָז הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזּוֹלֹת. וּבְגִינִי
כֵּה אָמָר, (שמות לא) בְּנֵי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָא חִזֵי, בִּסְעֻדָתִי אַלְין, אֲשֶׁר מַזְדָעָן יִשְׂרָאֵל,
דְאַינּוֹן בְּנֵי מַלְכָא. דְאַינּוֹן מַהְיֵל
דְמַלְכָא, דְאַינּוֹן בְּנֵי מִהִמְנוֹתָא, וּמִאֵן דְפָגִים
חר סְעֻדָתָא מִצְיָהוֹ, אֲחִזֵי פְגִימָוֹתָא לְעִילָא,
נוֹדָעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶך וּשְׁהֵם מַהְיֵל הַמֶּלֶך וּשְׁהֵם בְּנֵי הַאֲמֹנוֹנָה, וּמֵי שְׁפֹוגָם סְעֻדָה
אֶחָת מֵהֶם, מִרְאָה פָגָם לְמַעַלָה, וּמִרְאָה אֶת עַצְמוֹ שֶׁאֵינוֹ מַבְנֵי

וְאַחֲרֵי גְּרָמִיה דֶּלָאו מַבְנֵי מֶלֶכָא עַלְאָה הָוֹא,
דֶּלָאו מַבְנֵי הַיכְלָא דְמֶלֶכָא הוּא דֶלָאו מַזְרָעָא
קְדוּשָא דִיְשָׁרָאָל הוּא. וַיַּהֲבִין עַלְיהָ חִוּמָרָא
דַתְלָת מַלְיָן, דִינָא דְגִיהָגָם וְגו'.

וְתָא חָזֵי, בְּכַלְחוֹ שָׂאָר זְמַנִּין וְחָגִין, בְּעֵי בָר נְשָׁ
לְחָדֵי, וְלִמְחָדֵי לְמַסְכָּנִי. וְאֵי הוּא חָדֵי
בְּלְחָדָזֵי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְכָּנִי, עַזְנֵשָׁה סָגִי, דָהָא
בְּלְחָדָזֵי חָדֵי, וְלֹא יְהִיב חָדָזֵי לְאָחָרָא. עַלְיהָ בְּתִיב,
(מלאכִי ב) וַיַּרְאֵת פְּרַשׁ עַל פְּנֵיכֶם פְּרַשׁ חָגִיכֶם. וְאֵי
אֵי הָוּ בְּשַׁבְתָּא חָדֵי, אֲפָעָל גַּב דֶּלָא יְהִיב לְאָחָרָא,
לֹא יַהֲבִין עַלְיהָ עַזְנֵשָׁא, כְּשָׂאָר זְמַנִּין וְחָגִין, דְכִתְבָּ
פְּרַשׁ חָגִיכֶם. פְּרַשׁ חָגִיכֶם קָאָמֵר, וְלֹא פְּרַשׁ
שְׁבָתְכֶם. וּבְתִיב (ישעה א) חְדֵשִׁיכֶם וּמוֹעֲדִיכֶם שְׁנָאָה
נְפָשֵׁי. וְאַלּו שְׁבָת לֹא קָאָמֵר.

וּבְגִינֵי בְּךָ בְּתִיב, בֵּין וּבֵין בֵּין יִשְׂרָאֵל. וּמְשׁוּם
דָכְלָל מִהִמְנוֹתָא אַשְׁתָּבָח בְּשַׁבְתָּא, יַהֲבִין
לֵיה לְבָר נְשָׁמָתָא אָחָרָא, נְשָׁמָתָא עַלְאָה,
נְשָׁמָתָא דָכְלָל שְׁלִימָו בָה, בְּרוֹגָמָא דְעַלְמָא דָאָתָי.
וּבְגִינֵי בְּךָ אַקְרֵי שְׁבָת. מַהו שְׁבָת. שְׁמָא דְקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הָוֹא. שְׁמָא דְאֵיהו שְׁלִים מַבְלָל סְטָרוֹי.
מַבְלָל צְדָקָיו.

הִיכְלָל הַמֶּלֶךְ, וְשָׁאַינוּ מַזְרָע
קְדוּשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּנוֹתְנִים
עַלְיוֹ חֶמֶר שֶׁל שְׁלָשָׁה דִבְרִים
- דִין הַגִּיהָגָם וְכו'.

וּבָא רָאָה, בְּכָל שָׁאָר
הַזְּמֻנִים וְהַחֲגִים אַצְרִיךְ אָדָם
לְשָׁמָחָה וְלִשְׁמָחָה אֶת הַעֲנִים,
וְאֵם הוּא שָׁמָחָה לְבָדוֹ וְלֹא
נוֹתֵן לְעַנְיִים - עַנְשׂוּ רְבָב,
שְׁהָרִי לְבָדוֹ שְׁמָתָה, וְלֹא נוֹתֵן
שְׁמָחָה לְאָחָר. עַלְיוֹ כְתוּב
(מלאכִי ב) וַיַּרְאֵת פְּרַשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פְּרַשׁ חָגִיכֶם. וְאֵם הוּא
שְׁמָחָה בְּשַׁבְתָּא, אֲפָעָל עַל גַּב
שְׁלָא נוֹתֵן לְאָחָר - לֹא
נוֹתְנִים עַלְיוֹ עַנְשׂ כְּבָשָׁאָר
הַזְּמֻנִים וְהַחֲגִים, שְׁכָתוּב
פְּרַשׁ חָגִיכֶם. אָמֵר פְּרַשׁ
חָגִיכֶם, וְלֹא פְּרַשׁ שְׁבָתְכֶם.
וּכְתוּב (ישעה א) חְדֵשִׁיכֶם
וּמוֹעֲדִיכֶם שְׁנָאָה נְפָשֵׁי. וְאַלּו
שְׁבָת לֹא אָמֵר.

וּמְשׁוּם כֵּה כְתוּב בֵּין וּבֵין
בֵּין יִשְׂרָאֵל. וּמְשׁוּם שְׁכָל
הַאֱמֹנוֹנָה נִמְצָאת בְּשַׁבְתָּא,
נוֹתְנִים לְאָדָם נְשָׁמָה אָחָרָת,
נְשָׁמָה עַלְיוֹנָה, נְשָׁמָה שְׁכָל
הַשְּׁלִימָות בָה, פְּדָגָמת הָעוֹלָם
הַבָּא. וּמְשׁוּם כֵּה נִקְרָאת שְׁבָת.
מִכֹּל צְדָקָיו.

אמר רבי יוסף, וודאי כה הוא. אווי לאדם שלא משלים את שמחה המלך הקדוש. ומה שמחתו? ALSO שלוש הטעוזות של האמונה, סעודות שאברהם יצחק ויעקב כלולים בהם, וכלם שמחה על שמחה, אמונה שלמה מכל צדדי.

שנינו, ביום זהה מתעטרים האבות, וכל הבנים יונקים, מה שאין כן בכל שאר הימים והזמנים. ביום זהה רשיי הגנים נחים. ביום זהה כל הדינים נכפים ולא מתעטרות בעולם. ביום זהה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

אמר רבי יוסף, וודאי כה הוא. ווי לייה לבר נש, דלא אשלים חדוותא דמלכא קדיישא. ומאן חדוותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא. סעדתי דאברהם יצחק ויעקב כללו בהו. וכלהו חדו על חדו מהימנותא שלימוטא, מבל סטרוי.

תאנא, בהדין יומא מתעטרן אבהו, וכל בגין יגין, מה דלאו הבי בכל שאר חgin יומני. בהדין יומא, חייביא דגיהם נייחין. בהדין יומא, כל דין אתביבין, ולא מתערין בעלמא. בהדין יומא אוריתא מתעטרא בעטראין שלימין. הזה כל הדינים נכפים ולא מתעטרים בעולם. ביום זהה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

ספר אור הזוהר (עמוד 225)

ח) ה"מגיד" הבטיח יוסף שכשילמד תורה הפטוח לו שערי אורה

(אמר המגיד למון הבית יוסף): אם תקבע עתים בחכמת הקבלה, אפתח לך בה רתקביך ריוון סתמיון דלא ירע יתרון בר נש.

(מגיד מישרים פרשת בא)

הזהירני מאי לכתוב הנאמר לי וללמוד וללמוד פעמים ושלש בשבוע בחכמת הקבלה, ושיפתחו לי בה פתחים גודלים. עוד ההזהירני פעמים אחרים ללמד בחכמת הקבלה לפחות פעם אחת בשבוע ב' שעות או יותר, ויפתחו לי בה פתחים גודלים. (שם פרשת יעקב)

ט) באשמרת הבקר למד ספר הזוהר.

(הנהנות צדיקים – הנהנות ודרך האדם מרבי שלמה ברוך מבורוכסטן)

(מדרש פנחס ובראות הימים)

י) סגלה לפרנסה – לומר זהר בכל יום

יא) שני דפים זהר

תאמר במה דפים מפסיק ברכות בלי רשות ותוספות ושני דפים זהר, ואחר כה אם יש לך פנא, לומר תפלה השבת או אם תרגיש חיות בנפשך לומר קונטרא התבוננות בקצור או הארוכות, לכל הפחות פעם אחת בשבוע. (הנהנות צדיקים – פיר התנהנות מרבי אהרון ראמטה)

יב) למד זהר בכל ערב שבת קדש

יגמר הפרשה שנים מקרא ואחר פרגונים בערב שבת מיד לאחר חצות בכוונה רצiosa, ויראה להשים אל לבו לקים המצוות שקורא. ואחר כך הפטורה ומ้อมר אחד מזהר, וממשנה יציאות השבת, וירחין פניו ידיו ורגליו לבבוד שבת, ויקבל שבת בשמחה.

(הנהנות צדיקים – דרך חיים לאחד מגורי גאנז קדרמאן)

ספר אור הוחר (עמוד 226)

יג) שְׁבַת מִסְגֵּל לְלִימֹדִי קָבָלה

בתחבו המקבליים, ששבת מסג'ל ללימודי קבלה, ולכון בסעדיה שנייה סעדתי דעתיקא יש מקום להשיג סודות התורה שהוא נשמה לנשמה רך כל אחד לפי מדרגותיו. ויליה מבקשים בסעדיה זו על סודות וначוי בינהו וכו'. שהוא נתכוון לכל אחד מישראל שככל אחד יכול להשיג בשבת מעין האור הזה שהוא סודות התורה.

(ספר פרי עדיק, רבינו אדרוק הכהן מלובלין זצ"ל, פרשת בעניןך - אות י)

יד) אנו אין לנו אלא תורה שבכתב ושבעל פה ספר הזוהר וספר הקדמונים
אם תזoco לתורה ובעבורה איז יהוה עקר תורתכם ועובדותכם אחר חצות לילה, ותרגלו עצמכם תמיד לשגב בחללית הלילה באימה וביראה ובקריאת שם בעונה, וברבר זה תזoco לטעם תורה ובעורדה, וטעם עולמה תראה בחיה, כי בעונותינו הרבים בדרך הזה הופכים יום ללילה ואור לחשך, ולא תשמע להם, אנו אין לנו אלא תורה שבכתב ושבעל פה, ספר הזוהר וספר הקדמונים, ואל תבוז כי זקנה אמר ועת הזאת היא עת רצון גדור בדור ומנטה, על כן אל תעבר מיה לך ולא עבר.
(הנהנות צדיקים - הנחות ישות מ תלמיד הבעל שם טוב)

טו) מי שאינו מאמין ולומר תורה מה"ז הוא בבחינת "מفرد אלוף לא יראה מאורות"
הרבי משה זכותא פרשת קדושים (דף ע"ב) כתוב: אפלו השג נ' מעלות, פשט רמו דרוש, ולא רצה לדעת חכמת הפה, או ימנע אור התורה, דהינו "משם הויה", והוא היה עלי הויה. פרוש הדרבים, שאנו חנו מחייבים לעשות בבחינת פר'ד'ס, דהינו פ"ש רמו דרוש סוד, נגיד ד' אותן שם הויה ברוך הוא, ואם בן אפלו השג כל הגן, פשט, רמו, דרוש, נגיד נ' אותן שם הויה, ולא השג נגיד סוד, דהינו י', הוא בסוד הויה על הויה.

על זה נראה פרוש הפסוק בטהילים "אל תהיו בפסום בפער אין הבין במתגן" וכו', בפרק ד' דהינו בן' אותן שמות פר'ד' בלבד, "אין הבין" עם אותן שמות הוא ע"א, גימטריה סוד עם הפוליל, ואם בן אין הבון" בלבד סוד, הוא בפרק ד', ממש נפרד. וען בתקוניים ח' (דפוס קושטא נטניה דף קמט), וזה לשונו: ד' נכנסו לפארס חד הצין וכו',hani תלת נכנשו סוד פר'ד, הג' עלו בפרק ד', ורביע עקיבא ועל בשלום ונפק בשולם, עין שם באורך, עד כאן לשונו.

תפארת ישראל מחרב הקדוש מפאטאנגב זכר צדיק וקדוש לברכה, פרשת קדושים

טו) מי שאינו מאמין בטוד נשאר פר'ד'

"אל תהיו בפסום בפער", ותדרשו כי כל התורה שמתיו של הקדוש ברוך הוא, ונדרשת פר'ד'ס, וממי יוסף תחלות להחיק"א, תחלום לב,

שאינו מאמין בטוד נשאר פר'ד'.

יז) מי שהוא שלם גם בסתרי תורה נקרא משכיל
מי שיש בידו מקרא מאות ה' אהרונה شبיהם, נשלה לו מלאך לשמרו, ואם יש בידו משנה ותלמוד עם המקרא נזקoon לו ב' אותן שמות אהרונות וזה משם הויה לשליח לו ב' מלאכים לשמרו, ואם יש בידו מקרא, משנה, תלמוד, אנדרה, וסתרי תורה וספר יצירה, ואינו שלם במחמת הקבלה, נקרא חכם ונבון, ואינו נקרא משכיל. וכל השם המיחד רבו בכלו זוק לשמרו, מי שהוא שלם בכל הדברים הנזהרים כל אותן שמות הויה זוקים לשמרו לעוזם (מורו זקנינו זכרונו לברכה חסר לאברהם, אין הקורא נחר יג').

ועם הקדימה זו פרש רב אשכנזי בונת הכתוב "ויהי רוד לכל דרכו משכיל ויה' עמו", שמי שהוא שלם במקרא במשנה באגדה וסתרי תורה וספר יצירה בעמך נקרא משכיל, וכל אותן השם המיחד בגיבול זוקין לשמרו.

